

Pesten vasárnap januar 3^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csöbörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

A' remete-kunyhó.

(Rege az előkorból.)

„Isten hozzád Ilkám, te hõn szeretett kedves teremtmény! A' kelõ szürkület nem lelend többé bájos körödben! távoznom kell e' helyrõl, melly nekem földi mennyem volt, de a' mellyen poklot is nyitott számomra egy ellenhatalom. — Itt izleltem az üdvezület elő-érzelmeit; de itt ömlõttek lelkenre a' pokolbelieknél élesebb szilajabb kinok. — Itt egy rokon lélek rózsákat ültetett kétes pályámra: de ugyan itt egy átkozandó dölyf hervadást lehelt azokra. — Csendzavarónak kiáltatom, egy ház csendje zavarójának, mellyhez engem hála köt, 's egy ártatlan érzet édesen vonz: gyilkoló tekintetek villongnak utánam; — miattam egy angyali lény szenved; — ó ezek kiállhatlanok! El tehát innét, ha szivrendítõ lesz is a' távozás. Repedj-meg kinos sziv, ha azért verned tilos, kiért olthatlan lánggal égsz. Most fel a' szobába, végsõ kézsókomat megtenni az anyánál, bucsú-pillantatot vetni Ilkámra; azután el innét, hol nincs maradhatás!“ — Így busonga, így panaszlá sorsát egy csendes alkonyon Sándor; 's nem vevé észre, hogy Ilka a' kertre nyiló ablakon kihajol, 's õ panaszában kilihegett titkos tervét éppen az előtt fedezé-fel, kit igen félt annak megtudásától. Kétségbe ejtõ jelenet vala ez Ilkára nézve, ki Sándort forrón szerette; égett szavába vágni a' panaszait nyögõ kedvesnek, de ajkait leköté egy hatalom, a' pipere asztalnál ülõ anyának jelenléte. Az anya kimegy: de Sándor nincs az ablak alatt többé; a' lépcsõken lépeget õ már felfelé végtiszteletét megtenni. Szorongó kebellet járdal az alatt Ilka a' szobában; ezer gondolatok, ezer tervek villannak keresztül agyán, 's közel vala a' leroskadáshoz, midõn halk kopogtatás után Sándor belép. Némán közelitnek egymáshoz a' remegõk, némán dülnek egymás karjai közé bucsú-csókra forrván ajkaik, mit mindegyik érzett, de kijelenteni egyik se merészelt. Ilka jöve szóhoz elõszer, de alig rebegé: „ne ne, Sándorom, csak még egy“ — ujra elhalának a' hangok ajkain, mert az anya visszatért. Érezvén Sándor, hogy itt a' távozás percze,

hideg csókot nyom az anya kezére, remegve meghajtja magát; alig érthető hangon jó éjszakát mond, 's még egy nedves pillantatot vetve küzdő Ilkájára habozó léptekkel kiballag. — Ilka kinjai leirhatlanok. Gyorsan ágyba veté magát, hogy záporként ömlő könnyeit a kémlelő anyai tekintet elől elrejtthesse. Lefekvék az anya is, miután csendlett, és setét. Szabad folyást engedemost könnyeinek a leánya, 's csak sokára, midőn már magát jól kikokogta, szenderedék-el. Sándor azonban magához szedve drágább holmiját lement a kertbe. Néma, nyugtas csendben szendergve lelte ezt, nagy ellenetben zajgó keblével, Ilka ablakja alá tántorog, 's ott térdre hullva ekkép sirt-fel az égbelihez: „Isten! ki ismered tiszta gerjedelmünket, légy vigasztalója szívem kedvesének; tedd pályáját édessé; engedd őt boldogulni!” — A' nevedő fájdalom nem hagyá tovább imádkozni; felemelkedék, 's még egyszer vissza néz az ablakra, melyről a' kedvest gyakran látá lemosolygani, és megindul. Az éj szelid asszonya, a' nyájas hold, most tünt-fel a' szendergő világ felett; 's vándorunk útjára bágyadt fényt lövelének halavány sugarai. Sándor búsan haladott jótova, 's elmerültében alig vevé észre, midőn a' rengeteg erdőben egy halom alatt lelé magát. Felkapaszkodott a' halomra, 's kopár tetején telepedék; majd a' letünt 's többé vissza alig sirható örömnapok, majd a' bizonytalan jövőnek kétes képei lebegtek előtte. Búsan borongott lelke e' gyászképeken; míg nem őt, a' bú és utazás alatt ellankadtat, a' pihentető álm karjaira vevé.

Révy Sándornak atyja, Bálint, mint reményteljes ifjú kíséré sirba őszült szülőjít. A' gyász-év lefolyta után sürűdtek Bálint gondjai; árva házába a' legkedvesebb 's egyszersmind legkényesebb tárgyat, egy kellemes nőt készüle szállítani, ki új életet hozna magával, 's a' szülők halála által sérült fiú sebére enyhítő balzsamot csepegtetne. Aggódva készült e' lépést megtenni; mert bár egy részről látá kihunyt szülőjiben, miként menyinyé varázsolja e' földi létet a' boldog házasság; más részről még is búsan csüggött lelke a' szerencsétlen házasságnak gyászos példáján. Mélyen valónak vésve emlekezetébe apjának szavai: „Fiam! kellemes, erényes, okos nőt válassz; kellem szül gerjedelmet, 's a' házasságban kölcsönös szerelem, erény, és okosság boldogitnak! Ha semmiid nincs is, csak szeretett erényes nőd legyen, édesek lesznek napjaid. Minden felhevülésnek ne higgy, sokszor mit szerelennnek gondolunk, csak muló láng, játszi hullám vérünk torlatán. Az igaz szerelem testi, és lelki szép tulajdonokon alapszik. E' néző pontokból indulj nőt keresni; semmi mellékestekintet félre ne vezessen, el ne szédítsen — így boldog leszel.” — — Bálint e' boldogságot megérdemlé; őt nemes lelke, szelid ter-

mészete, érzékeny szive, kellemes külseje olly ifjúvá alkoták, ki mindenek tiszteletét szeretetét megnyeré; kit leányának igen ohajtott minden anya, ki gyermekét jó férj karjaira akará fűzni. Mint ilyen esetekben történni szokott, a' merre ment, mint leánynéző fogadtatott, 's nem egy kisasszonynak szive dobbant-meg, midőn Révy Bálint az apai ház udvarára behajtatott.

Egy kellemes tavaszi hajnalon korábban ragadá-ki magát az álom öléből, 's a' szülők sirjaikat látogatá-meg. Némán dült a' gyep-pel bevont halmokra, 's mintha a' szülők körüle lebegni sejtett árnyékaiktól kérne tanácsot, elméjét az eddig ismert vidékbeli szépeken futtatá. Hatás nélkül lebegtek-el ezeknek alakjaik képzete előtt, 's csak midőn a' szőke Domby Rózáé tűnt-fel, érzé szivét hevesebben dobogni. Feleszmél tünődéseiből, 's hálaadó fohászt repítve a' sирontuliakhoz, azon erős tökélettel tér haza, hogy ebéd után tüstént Dombyékhoz ránduland, a' kedves alakú és szelid Róza kezét megkérendő.

Ohajtott vendég vala Bálint Dombyéknál; tárt karokkal tipegett elejébe az ősz házi ur, 's nyájasan pirongatá bevezetés közben rossz szomszédját a' ritka látogatásért. „Tőlem ne kívánd — ugymond — édes öcsém, hogy én menjek; agg csontjaim nem bírják a' kocsirázást.“ — „„Hja! édesem — szólla közbe a' háziasszony — ifjú szomszédunk most csak a' leányokról 's házasságról gondolkodik.“ — „Jól teszed öcsém — kiálta Domby — nehéz is az embernek oldalbordáját a' sok között fellelni; 's ha elhibázta, nem gyalulhatja helyre olly könnyen.“ — Az ajtó felpattant, 's a' kellemes Róza egyszerű házi öltözetben beperdült. Nem kevéssé pirult-el szegényke Bálintot megpillantván. A' szárnyaló hir „Révy Bálint házasodik“ eljutott az ő füleihez is; 's ha — mit ilyenkor minden leány megtenne, ugy-e szép olvasónéim? — izlése, ítélszéke elejébe idézé az ifjat, 's édes kis magát karjaira fűzé, ugy tetszék neki, mintha összeillenének; 's ha baljában dobogó szivét kérdezé, Bálintért dobogna-e? ugy megszökött a' csintalan, hogy alig bírá korlátjai között tartani. De Bálint is elpirult; a' leányka mesterkéltlen szépsége 's maga viselete elbájolák őt; figyelme, 's vele szive is Rózához tapadt.

Alig várá, hogy Dombyval egyedül lehessen, azonnal kinyilatkoztatá előtte mai jövetelének célját. Kellemes hatásúak voltak szavai; nem is veszték-el irányukat; az általok ellágyult atya reszketeg karjai közé szorítá Bálintot. „Isten hozott — monda — édes öcsém! A' valódi barátság, melly hamvadó atyádhoz csatolt, irántad szives vonzódásom, mellyet általam eléggé ismert szép tulajdonaid szültek, igen hajlandóvá tesznek Rózámat, az igen szeretettet, nődül adni; örömet hívén, hogy leányom benned őt boldogítható férjre lelend. — De még

is e' lépésre, tudod, kényszeríteni nem lehet. Képzeld csak, mi égető kin, mi gyötrellem lehet egy olyannak karjain élni napjainkat, ki vágyainkat, mellyek egy kedvesebb, de elérhetlen tárgy után esengnek, ki nem elégítheti, kit szívünk nem ismer, ki iránt semmi vonzódásunk nincs; hidd-el öcsém! földi pokol a' kényszerített házasság. Azért megkérdem leányomat; ha ő „igent“ mond, én „nem“re nem kárhoztatlak.“ —

Beszóllíttatik az anya, kinek kétségkívül nincs ellenvetése; beszóllíttatik Róza is. Sokkal bájlóbb alakban tűnt-fel ő most Bálint előtt, mint eddig; hivatásának czélját sejtve földre szegzé szemeit; atyja pedig így szóllítá-meg őt magyar rövidséggel. „Rózám! Révy Bálint kezedet kéri: ha tehát szived vonz ezen ifjú karjain leélni élted jövő szakaszát, nyiltan mond-ki! de vigyázz, szived sugallatát jól megértsd; nehogy, midőn boldogságodnak alapját akarod megvetni, annak sirját ásd-meg!“

Meglepőn hatáñak Rózára e' szavak. — Sok puhatolásra szükség nem vala; megkérdé ő már eziránt szívét; azért rövid kellemes habozás után arczait az anyai kebelen elrejtván, a' Bálintnak földi mennyét magába záró igent kimondá.

Öröm-könyek gördülének mind a' két részen. A' frigy megkötött, mellyet a' papi áldás nem sokára oldhatlanná szentelt, 's Bálint rövid időn haza vivé Rózáját. Napjaik gyönyörűen folytak; boldog-középszerűségben éltek, szerelmök nőttön nőtt, 's elragadva érzék „mi szép az élet pályáján rokon kebelre dülve vándorlani, 's az érttünk dobbanó szív lángjától hevitve mosolygva nézni a' legrémítőbb veszélyeket is.“

Egy és fél év mulva a' férj és nő atya és anya lett. Róza fiat szült. Milly öröm hatá-meg Bálintot, midőn Rózájának ölében ártatlanul mosolygani látá Sándort, boldog szerelmök zálogát; milly gyönyör lehete atyai szívének látni, miként repked elébe a' kis magzat!!

A' földön nincs állandó boldogság; ez itt csak mosolygó álmkép, mellyet kergetünk, de vándorlásunk alatt el nem érhetünk. A' boldogság angyala, melly eddig Bálint és Róza körül olly gyönyör-éledetet hintve lebegett, tünelgeni kezdett, 's derült egökre szomorúság komor fellegei vonultak. A' jó szülők nem valának többé; mit annyi-val sajnósbban érzének, minthogy helyöket Domby Pál foglalá-el, kiben jó akarójokra sem leltek. Majd árviz, majd jég pusztítá Bálint birtokát, melly gyakori csapások alatt a' középszerűségen alább soványult. Azonban mindezek a' kedves pár belső boldogságát, ha megzavarták is, végkép ki nem irthaták; mert kölcsönös szerelmök még mindig hőn lángolt: de végkép kiirtá azt egy véletlen eset. *(Folyt. köv.)*

ÉLET-TÖRTÉNET.

A z E s t e r h á z y a k.

(Esterházy Miklós herczeg arczképével.)

Árpád virágzó magva te fő Magyar!

Eldődeidnek fegyvere népeket

Győzött, 's hazánkért számtalanszor

A' viadal mezején csatázott.

Ők voltak a' harcz vérzivatarjain

'S a' béke napján bölcs vezetők, atyák,

'S kormányra termett őrszemekkel

Szélveszeket zabolázva tartók.

BERZSENYI Esterházi Mikl. hghez 1797.

Az Esterházyak (nem Eszterházy) jeles nemzetsége régi magyar nemes vérből származik. Legrégibb törzsöke, melyről említés tétetik, az írónál Estoráz nevet visel, ki 969-dik esztendőben keresztelkedék-meg, 's Attila ivadékanak mondatik. 1-ső Leopold királynak e' nemzetséget hercegi czimmal diszesítő oklevele legalább Attila idejétől fogva szakadatlan ágazattal hozza-le az Esterházyak származatát. Az ezek közül eredett I-ső Miklós 1421-ben jutott Pozson vármegyében Galantha uradalom birtokába, melytől a' nemzetség disznevét viseli. Az 1595-ben meghalálozott IV-ik Ferencz ivadéka három fő ágra oszlott, a' csetnekire, zólyomira (mellyek 1683-ban grófságra emeltettek) és a' fraknóira, melly a' fraknói uradalmat már 1626-ban 's ezzel együtt a' grófi czímet is megszerzé.

A' fraknói ágból eredett IV-ik Pál grófot 1712-ben 1-ső Leopold király országos herczegséggel 's többféle p. o. pénzveretési, nemességet oszthatási joggal 's a' t. ajándékozá-meg. — Ezen ág lassanként annyi jóságot 's uradalmat szerze magának, hogy azoknak fő birtokosa nem csak az ausztriai birodalomban, hanem egész Európában is a' leggazdagabb földes urak egyikének tekintetett. — 1804-ben a' nem rég meghalálozott Esterházy Miklós hg. Ligne herczegtől a' frankoniai tartományban Edelstetten uradalmat vásárlámeg, mi által nemzetsége a' német birodalom herczégeinek sorába lépett. Azon uradalom 1806-ban a' bajor király kormánya alá jutott; egy tized négyszegű mértföldnyi terjedtségén mintegy 830 lakost, 1 mezővárost, és 2½ falut számlál. Az ausztriai birodalomban fekvő 's hercegi majoratushoz tartozó többi uradalmak ezek: Kismarton, Eszterház, Szarvkő (Hornstein) Pecsényéd (Pötsing) Fraknó (Forchtenstein), Kabold (Kobersdorf), Lakenbach, Léka (Lockenhaus), Keresztur, Kőszeg, Suttör, Boldogasszony, Kaposvár, Köpcsén, Alsóindva, Nemphy (Lenthy), Csobáncz, Léva, Ipoly, Pászthó, Vegles, Buják, Szádvár, Derecske, Bitse, Sztrecsen, Ozora, Dambovár, Szent

Lőrincz, Kisvárdá, Árva és Lietava (mind ezek magyar országban) — Schwarzenbach és Pottenstein (alsó Ausztriában). A' nemzetség főszemélye örökösen bírja Sopron megye főispánságát. A' majoratus esztendei jövedelme 1.800.000 forintra becsültetik. A' herczegnek nyári lakása hajdan a' pompás Eszterház volt sopron megyében közel a' Fertő tavához, mintán t. i. a' mult században Esterházy Miklós hg a' saródi határban egy roskadt vadász kastél helyébe fényes palotát 's mellé egy egészcinos falut építtetett: most Kismarton.

Az Esterházak nemcsak hadi tettekben, hanem viselt nagy méltóságokban, a' király és haza iránt rendithetlen hűségben, a' tudományok és szép művészetek pártfogásában is különösen kitűnteték magokat. E' nagy nemzetségnek jelesebb férjfiairól tehát rövid említést tenni érdekes leend. *(Folytatás következik.)*

PESTI VIZSGÁLÓ.

Uj-évi szemle.

Uj évbe léptünk....

Az az 335 napi utat tettünk, 's most megint előr! kezdjük az 1-nél. megint 335 napi utat teendők, 's megint az 1-nél elkezdendők, és így tovább... Illyen az ember! szüntelen oda tér, homét kiindult, egy megtestesült „circulus vitiosus“ — 's még az időt is — a' szüntelen egyet, örököt és elnemtagolhatót — szakaszokra, évekre, órákra osztja, csak hogy annak idejében velők együtt megújulhasson.

'S megújul-e valóban?

Nem. — Vagy igen! mint a' hold.... csakhogy néha előre — néha hátra felé vannak fordulva uj szarvai....

Kérem alázatosan a' holdéit gondoltam. —

Uj évbe lépni tehát, nyájas olvasóim, annyit tesz, mint megújulni és még sem megújulni; 's ez történt velünk is Pestiekkel; mert az uj évet itt is, mint mindenütt, a' hány az ember, annyiféleképp veszi.

Cs.... polgár p.o. egy terjedelmes húsdarab, az uj évet úgy nézi, mint a' Dunát, melybe csak belé kell lépni, 's legott minden szeny lemarad a' testről. De az uj év, nyájas olvasóim, nem Duna, 's a' terjedelmes húsdarab előítéleteit, gyengeségeit, phlegmáját 's a' t. le nem mosá.

L... földes ur, ki élete minden óráját az Arkadiában vadászskürtöli el — no hát a' mezei gazda hol élhet jobban névmegfelelőleg mint Arkadiában? — ez a' vadászskürtösen-ékes arkadiai magyar nemes azt hiszi, hogy „nincs a' nap alatt semmi uj“ — 's azért óévi életmódját — magyarország nagy dicsőségére — tovább is folytatandja...

F... tanácsosné, ki az anyámasszonybeszédre sokat tart, látván, hogy az idei uj év pénteken kezdődik — a' péntek pedig szerencsétlenség napja, mellyen semmi újat nem szabad kezdeni, — ő is tehát inkább megmaradt régi szokásánál: p.o. a' városi játékszinbe járni 's a' t.

P... favágó uj bort ivott; hanem kedves élete párja megjegyze, hogy már az ő évben is kétszer volt ittas uj hortól.

B... ur, egy úgy nevezett elegant, azzal ujult-meg, hogy magának uj ruhát varatott. 's egész nap fel alá sétált benne a' Dunaparton, vaczi utszá-

ban, wurm-kávéházban. De ezek már mind ó bohóságai a' jó urnak. Legujabb azonban, hogy ez uj évben az uj magyar színházban magyar színész akar lenni.

H... kisasszony uj évi jegyeket (billet) küldözött-ki ismerőseinek egy szerencse-kívánással, melly nem az ő szívéből, hanem a' rézmetsző vésőjéből került-ki.

A' pinczér pedig, hol ebédelek, csemege után uj pipát nyújta; de én ócsotnekivel füstölém-ki uj büzt.

Még számos e' fele ellentételeket hozhatnék-fel nyájas olvasóimnak városi életünkől; de mind ezekkel csak azt bizonyítanám-be: hogy bizony mi még is csak a' régi mellett maradtunk; azt pedig ujságíró létemre restelném állítani; mert könnyen találkozhatnék valamely „vitzes“ ember, ki saját orromat fogatná-meg velem....

De kérem alázatosan édes „vitzes ember“ uram, én nem a' réginnél maradtam... én az ujságnál maradtam. A' neve: Regelő-Honművész.

Pesten nyájas olvasóim! az uj év még az által is nevezetes, hogy régiszolgálatokat uj ajándékokkal szokás viszonzni. A' gyógyszeres az orvosnak kedveskedik valamicskével régi szolgálatjáért.. Az ujságíró dolgozó társait kötelezi-le, hogy azok aztán annál szabadabban irhassanak. A' házi urak pedig azzal mutatják nagylelkűségöket, hogy — ámbar az évnek 's így természetesen az évnegyednek is vége van — még se kérnek házbért; hanem azt — kedvezésül — a' jövő hónapra halasztják-el.

De főképen az ujságírók azok, kik így uj évvel legtöbbet bajmólódnak az ujjal — mindegyik uj papirost és uj betűket szeretne beszerezni; a' könyvnyomtatóval, postával 's a' t. uj szerződések köttenek; uj előfizetőket remélnek; cikkelyeiknek uj helyet adnak, módosítanak rajtok, szóval az ujság ilyenkor, mintha csak a' keresztelőlől kerülne-ki, egészen ujjá születik, 's olly édes-izessé lesz; mint — a' mai sült debreczeni cipó. —

Egyébiránt az uj évi köszöntések, vizenyős alkalmi versek nyomatra és nyomtatTATva, jegyküldések, 's a' t. nálunk is éppen olly divatban vannak, mint kegyeteknél; csak hogy nálunk az ablakok alatt az „ó szép J. ez uj esztendőben“-nel nem kinozzák az embert holmi pórsuhanczok....

G A R A Y.

G y á s z h i r. Pesten mult december 28-kán tüdősorvadásból virágzó ifiúságának 20-dik esztendejében szenderült-el Szent-Andrási Tokody Natália kisasszony. Hült tetemei 30-kán a' váczy ut melléki temetőbe tétettek örök nyugalomra. Siratják őt szülői: Sz. Andrási Tokody János ur tartományi biztos, több tek. nemes vgye táblabírája, és Bessenyeői Beóthy Rozália asszony — valamint testvére: Sz. Andrási Tokody Izabella, mélt. Bessenyeői Beóthy Sándor urnak, a' n. m. k. m. udv. kamara tanácsnoka 's kir. ügyek fő igazgatója és a' m. sz. korona fiskálisának hitese.

HAZAI HIRLELŐ.

G y á s z h i r. Bécsben mult dec. 7-én inlázából életének 26-dik évében költözött boldogabb életre mélt. báró Palochai Horváth Theodor, 's 9-kén ugyan ott a' sz. Marxi temetőbe vitetett az örök béke helyére. Gyászolják kedves első szülöttjeiket: b. Palochai Horváth Ferdinand és Alsó Szomolyáni Nagy Aloyzia.

K Ü L Ö N F É L E.

Francia játszín. Parisban mindent elkövetnek, hogy az embereket játszínbe csalhassák. A' porte St. Martin játszín Algirból Beduinokat hivatott-meg, kik mint a' hirlap említi, november 10-kén teljes egészben meg is érkeztek. Egyik parisi lap erről így enyeleg: „Most már Kanibálok is várattnak városunkba, hogy néhány kíváncsit felfaljanak. Paris népessége alkalmasint nyújthat némelly önkényteseket, kik — a' jó izlés előmozdítására — magukat megsüttetni hagyandják.

E M L É K M O N D Á S.

Repülő élet.

A' szelnél is sebesebben	Életünk is repül, repül
Repül, repül az idő;	Egyiránt az idővel,
Oda, a' mi elmúlt ebben,	A' nap, mely ma homályba dül,
Mert az vissza már nem jó.	Holnap nem lesz, más jó fel.

Hintsük-meg hát örömekkel,
'S jeleljük-meg jó tettekkel,
Eltűnk minden óráját,
Szedjük, szedjük rózsáját!

KISFALUDY SÁNDOR.

Mult évi tapasztalás.

A' kedvelt korszellem	A' többségnek akaratja
Többnyire korszellem;	Századok műveit rontja;
Ezóp egerének követvén példáját,	
Ön vesztére rájja agg buk táplálóját.	

J. M.

Életünk fűszere az asszonyi társaság. Átalok, csak a' szépnem által viritnak az élet virágai. Vad durvaság uralkodnék, és szelidebb érzéseket elfagyaltva komorság zordon tele lepné-el a' társaságot, ha bájló leheleteikkel ők nem olvasztanák a' szívet szelidségre, 's ujuló életet nem öntenének a' lélekbe.

B. VESSELENYI MIKLÓS.

A' szép. Mi nem ön haszon szomjából, hanem tiszta szándékból ered, 's a' mi igazán szép, ámbár sok akadálylyal küzd is eleintén, előbb utóbb még is minden bizonynyal méltatásra, pártfogókra talál: mint az igazság, bár mi nagyon sérthetné is fényes előtűnésekor némellynek szemeit, végre a' szántóvető kalibáját úgy meglakja, mint a' hogy tanácsban ül, 's bátran tartozkodik márvány palotákban.

GR. SZÉCHENYI ISTVÁN után S. KAROLINA.

Hasonszórejtvény.

Szép kis madár a' csintalan,	Ne hidd, ne hidd, az nem madár,
'S csak addig szereti	Annak sem illenék:
A' hím a' nőt, míg nyár vagy, Illyent mutat neked sokat	
Aztán elkergeti.	Minden szekér-kerék.

P. SZÖKEDENC SRÖL.

Előbbi rejtvény: Tűkőr.

Jelentés. Kik folyóiratunkra még előfizetni ohajtanának, teljes számú példányt nyerhetnek, ha mennél előbb rendeltést tenni méltóztatnak.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.